

Sygn. akt I CZ 156/11

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa Stowarzyszenia Towarzystwo L.

przeciwko L. Travel Spółka jawna

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 stycznia 2012 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 16 maja 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił apelację L. Travel od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 3 grudnia 2009 r. W związku z tym, że apelację w imieniu spółki złożył pełnomocnik, który był umocowany do działania tylko przez wspólników spółki jawnej M. i M. Ś., Sąd Apelacyjny wezwała spółkę do uzupełnienia braków formalnych apelacji poprzez jej podpisanie przez osoby uprawnione do działania w imieniu spółki, pod rygorem odrzucenia apelacji. W wyznaczonym terminie nie usunięto wspomnianego braku apelacji dlatego Sąd Apelacyjny odrzucił apelację. W zażaleniu na to postanowienie pozwana spółka wniosła o jego uchylenie. Przyznała, że nie usunęła braku apelacji w określonym terminie, ale jej zdaniem Sąd Apelacyjny, działając z urzędu powinien był stwierdzić nieważność postępowania przed pierwszą instancją, gdyż pełnomocnik który reprezentował spółkę w tym postępowaniu nie był należycie umocowany, jako że był on umocowany tylko do reprezentowania wspólników spółki jawnej, a nie samej spółki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wynika z art. 386 k.p.c. sąd może stwierdzić nieważność postępowania tylko przy okazji rozpoznawania apelacji. Dopiero więc przyjęcie apelacji do rozpoznania, bez względu na to czy zarzut taki podniósł apelujący, zobowiązuje go do stwierdzenia z urzędu, że pełnomocnik strony nie był należycie umocowany. Jeżeli, natomiast tak jak w rozpoznawanej sprawie, strona pomimo wezwania nie uzupełniła braku apelacji w terminie, i apelacja nie została podpisana przez osobę uprawnioną do reprezentowania pozwanej spółki, istniały w pełni podstawy do jej odrzucenia na mocy art. 373 w zw. z art. 370 k.p.c. Nie wykonując zarządzenia sądu, w którym wezwał on pozwaną spółkę do usunięcia braków apelacji, pozbawiła on Sąd Apelacyjny możliwości zrealizowania jego obowiązku przewidzianego w art. 386 § 2 k.p.c. Jak wynika z tego przepisu, dopiero rozpoznając apelację Sąd ten, w razie stwierdzenia nieważności postępowania, znosi postępowanie w zakresie dotkniętym nieważnością. Skoro zaś odrzucenie apelacji nie budzi wątpliwości, także w ocenie skarżącej spółki, brak podstaw do

zarzucania Sądowi Apelacyjnemu, że naruszył art. 386 § 2 w związku z art. 379 pkt 2 k.p.c. Podobne stanowisko w odniesieniu do kasacji zajął Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 11 marca 1997 r., III CKN 13/97 (OSNC 1997/8/114).

Mając na uwadze, że zarzuty podniesione w zażaleniu okazały się bezzasadne Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ k.p.c., orzekł jak w sentencji.